

Parochie	1
In de pen	6
Buitenland	8
Klapstoel	9
Samenleving	10
Kerk	11
Dossier	12
Varia	14
Op·tocht	16
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofredacteur

Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Goordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Zomer 2011
 was geen
 komkommertijd

„Elk jaar horen we eind augustus tot vervelens toe op de radio de stem van Gerard Cox: „t Is weer voorbij die mooie zomer.” Dit jaar is daar evenwel weinig reden toe. Wie in juli en augustus het wereldgebeuren volgde, zag weinig opbeurends.

Om te beginnen beheerste de schulden crisis de hele zomer het nieuws. Door de bokkensprongen van de beurskoersen incasseerden overheden en financiële instellingen rake klappen en bereikte het vertrouwen in ons financieel stelsel een dieptepunt. Na Griekenland kwamen almaar meer landen van de Europese Unie in het vizier. Zelfs een supermacht als de Verenigde Staten bleek niet langer veilig.

Terwijl de speculanten hun pijlen richtten op landen met een hoge staatsschuld, werd de Hoorn van Afrika getroffen door de ergste droogte in tientallen jaren. In een gebied van Djibouti tot Kenia dreigt ondervoeding voor 12,4 miljoen mensen. Vooral in Somalië is de toestand dramatisch. Vele duizenden kinderen zijn al gestorven. Internationale rapporten voorspelden begin dit jaar nochtans deze catastrofe, maar de wereldleiders hadden er toen geen oren naar.

Dichter bij ons was het Verenigd Koninkrijk niet uit de actualiteit weg te branden. Het afluisterschandaal rond de tabloid *News of the World* bevestigde tot welk bedenkelijk laag niveau de populaire Britse media zijn afgezak. De schok was nog niet verteerd of jongeren sloegen massaal aan het plunderen en vernielen – eerst in Londen, daarna ook in andere grote steden. Winkelcentra werden in brand gestoken en in Birmingham kwamen drie mannen om toen een auto op hen inreed. Het zijn symptomen van een gebroken en zieke samenleving waarin, te midden van alle luxe, een gefrustreerde onderklasse aan haar lot wordt overgelaten. De have-nots trekken zich terug in de marginale wijken van de grootsteden, die broeinesten van kleine criminaliteit zijn geworden. Elk incident

kan er een explosie van geweld veroorzaken, waarvan vandalen en opportunistische groepen gretig gebruik maken.

Er viel deze zomer nog meer geweld te betreuren. De 32-jarige Noor Anders Behring Breivik ging op zijn eentje de strijd aan tegen alles wat zweemt naar links, islam en migranten. Op 22 juli pleegde hij in het centrum van Oslo een bomaanslag en enkele uren later schoot hij op het eiland Utøya 69 jongeren dood die een jeugdkamp van de sociaal-democratische Arbeiderspartij bijwoonden. Breivik wilde daarmee de hele Noorse samenleving en haar structuur trefen. Hij noemde zijn daad „wreed, maar noodzakelijk”.

Wreed, maar noodzakelijk, dat is wellicht ook de overtuiging van de Syrische leider Bashar al-Assad. De hele zomer lang drukte hij in zijn land de Arabische lente met bruto geweld de kop in. De repressie eiste er elke dag tientallen slachtoffers.

Neen, onze media hoefden dit jaar heus geen vakantie verhalen over het monster van Loch Ness op te dissen. De zomer van 2011 bood een perfecte momentopname van waar we wereldwijd staan: de mondialisering en de groeiende ongelijkheid tussen arm en rijk, het toenemende geweld in de grootsteden waar verpaupering en criminaliteit elkaar de hand reiken, de onmacht van de moderne staten en hun leiders tegenover het nieuwe kapitalisme, de drang van de jonge Arabische generaties naar vrijheid en welvaart en de onvoorspelbare toekomst in de Arabische wereld, en tot slot het gevaar van extremistische denkbeelden die zich in een fundamentalistische geest met haat verbinden.

En dan hadden we het nog niet over de kwakkelzomer bij ons, die op zijn beurt vragen doet rijzen over de wereldwijde klimaatverandering. Of over onze onmacht om met onvoorziene gebeurtenissen om te gaan, zoals de storm tijdens het muziekfestival Pukkelpop. Om niet eens te spreken over de regeringsvorming...”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Aloïs Jans

KERK & leven, 15 JUNI 2011

In uw dossier over de parochiegeschiedenissen schreef u dat Wilfried Hellemans hulp kreeg van zijn zoon-classicus en vooral van Aloïs Janssens, de gewezen archivaris van het aartsbisdom Mechelen. De naam Aloïs Janssens is fout, het moet zijn: Aloïs Jans. Ik heb die goed gekend – hij is inmiddels overleden – en had veel contact met hem. Uit eerbied voor hem vraag ik u om dat recht te zetten.

Stephan GILLIS, Mechelen

Betweters

KERK & leven, 29 JUNI 2011

De bijdrage *Betweters aan de kant* in de rubriek *Op·Tocht* is een onvolledige, eenzijdige en verwarring stichtende belichting van Jezus. Het is nog niet de halve inhoud van de leer. Jezus kon zeker ook streng zijn, Hij week geen duimbreed af van zijn boodschap. Hij noemde zichzelf: „De Weg, de Waarheid en het Leven.” Dat was te nemen of te laten, ook al hadden zijn tijdgenoten het er moeilijk mee, zelfs zijn leerlingen. De mensen die voor betweters worden uitgescholden, kunnen best diegenen zijn die de hele leer getrouw trachten te verkondigen.

Op dezelfde bladzijde van *Op·Tocht* staat het artikel *In de bres voor een rookvrije klas*. Het is een fijn, lezenswaardig artikel dat aanspoort tot een gezonde en verantwoorde levenshouding. Als ik dat veertig jaar geleden zou

hebben gelezen, toen de tijdgeest de andere richting uitwees, zou ik me zeer gelukkig en hoopvol hebben gevoeld. In die tijd zouden de opstellers van dit artikel vermoedelijk voor betweters zijn uitgescholden, ook door vooraanstaanden in een voorbeeldfunctie.

Gerard HERMANS, Langdorp

Kardinaal Van Roey

KERK & leven, 10 AUGUSTUS 2011

Het artikel over kardinaal Van Roey is héél erg vriendelijk, zelfs te lovend. Het huwelijk van Leopold III met Liliane Baels, dat hij heeft ingezegend, was onwettig. Heeft de kardinaal dat huwelijk afgehandeld zoals hij dat bij een ander huwelijk van wie dan ook zou hebben gedaan? Neen.

„Hij loodste de Kerk door bewegentijden”, schrijft u en u verwijst onder meer naar de repressie. Nooit echter heeft hij de ongenadige repressie veroorzaakt. Hij vroeg evenmin begrip voor de jonge oostfronters, die het bolsjewistische monster gingen bestrijden. Velen handelden nochtans uit geloofsoverwegingen. In 1939 had de Kerk massaal dat rode gevaar aangeklaagd. Met grote affiches vol bloed.

Albrecht DE SCHRIJVER, Itterbeek

Nood aan bewustmaking

KERK & leven, 29 JUNI 2011

Ik las uw laatste column vóór de vakantieperiode, *Houding tegenover Kerk wijzigde fel in dertig jaar*,

met meer dan de nodige aandacht. De hoofdredacteur heeft gelijk als hij stelt dat de interesse bij de jongste generaties daalt, terwijl het godsbegrip almaar waziger wordt. Met de nodige realiteitszin stelt hij derhalve de vraag: „Stevener wij niet af op een sociaal gemarginaliseerde Kerk?” Als gelovige stel ik mij dan de vraag: „Welke zijn de oorzaken van die achteruitgang?”

In het katholiek onderwijs leren de leerlingen in de basisschool de formele inhoud van hun godsdienst. In het middelbaar onderwijs passen ze die kennis toe. Dat laatste impliceert dat ze in het middelbaar onderwijs niets meer leren over de leer van de Kerk en over de inspirerende voorgangers uit de katholieke geschiedenis.

Vooreerst leren ze in de lagere school ook al weinig over de katholieke leer, zelfs over haar verhaalbronnen die op die leeftijd toch erg moeten aanspreken. In die levensfase leerden vorige generaties ook allerlei belijdenissen, lijstjes (bijvoorbeeld over de hoofdzonden), de stadia van de kruisweg. Maar vandaag wordt dat als papegaaiwerk afgewezen. Nochtans is het brein van negenjarigen ingesteld op het verzamelen van weetjes en vindt het plezier in het van buiten leren, terwijl het nog niet aan een dieper interpretatief begrip toe is.

Het gevolg van dat alles is dat deze jongeren een kinderlijk beeld van hun godsdienst hebben. Als tiener en vervolgens als

volwassene kunnen zij hun godsdienst niet meer ernstig nemen, dus kappen ze ermee. Het is dan ook niet verwonderlijk dat elementaire begrippen als Pinksteren, absolute, bisschop en sacramenten voor onze jonge generatie Chinees zijn.

Een nog vaker gehoorde uitvlucht is dat godsdienst geen ‘weetvak’ is, maar dat het om ‘beleving’ gaat. Als je echter om iets houdt, dan wil je daar toch alles van weten? Je krijgt er nooit genoeg van om er nieuwe kennis over te vergaren.

Toen een christen van de vroegere generaties een kerk binnenging en zag wat daar gebeurde, was dat voor hem een open boek. Hij was vertrouwd met de ruimte, herkende de apostelen en de heiligen op de schilderijen en wist wat de verschillende delen van de liturgie betekenden. Resultaat: hij voelde zich daar thuis.

Ik vraag me af wat de jongere generatie voelt wanneer zij een kerk betreedt. Onbekend is onbekend. Wat een verschil met de andere godsdiensten waarbij jongeren wel nauw bij het hele godsdienstgebeuren worden betrokken. Denken we bijvoorbeeld maar aan de moslims en hoe zij hun geloof belijden.

Volgens mij hebben alle verantwoordelijken van katholieke organisaties – van onderwijskrachten tot de hogere geestelijkheid – de plicht jongere generaties meer bewust te maken voor het christelijk geloof.

Roger GERAERTS, Machelen